

blive Spørgsmaal om Udgifter, hvis Størrelse ikke nøjagtig kan opgives i det Djeblit, Auktioner finder Sted.

Derneft er der foretaget en Forandring i § 29, et Punkt, der helt igennem har spillet en vis Rolle under alle disse Forhandlinger, nemlig vedrørende de Burderingsforretninger, der skulle være til Stede ved Evangsauktionen. Vrede Medlemmer ville erindre, at oprindelig, da denne Sag blev sat i Bevægelse, navnlig foranlediget ved Andragender fra de samvirkende Landboforeninger, var der lagt en overordentlig Vægt paa disse Burderingsforretninger, og der var foreskrevet Regler, sigtende til at tilvejebringe saadanne Burderinger saa paa lidelige som muligt. Smidlertid fandtes det allerede ved Sagens Behandling i dette Ting, at det var et altfor stort Apparat, der saaledes skulde sættes i Bevægelse, hvis Nytte var tvivlsom, og der blev derfor truffet en Bestemmelse, der væsentlig gik ud paa, at Burderingsforretningerne skulde foretages paa hidtil brugelig Maade, men som dog fastholdt det, at saadanne Forretninger skulde være til Stede. Det, som denne § 29, der er sat ind i Folketinget, gaar ud paa, er at gøre den Forandring, at Burderingsforretningerne ikke skulle være nødvendige, men kun foretages, naar det forlanges og under særlige Omstændigheder. Det er en Regel, jeg for min Part ikke har noget imod, thi jeg har altid været af den Mening, og det stemmer ogsaa overens med, hvad der i andre Lande er Tilfældet, at Burderingsforretningerne ved Evangsauktioner ikke egentlig have nogen ihuderlig Betydning. Man faar jo ikke mere for Ejendommen for det, og i det hele taget turde det, naar Auktionsprøven skal foretages alligevel, være en i de fleste Tilfælde temmelig overflødig Formalitet, at denne Burderingsforretning skal tilvejebringes. Derfor har jeg ikke for mit Vedkommende kunnet finde noget at indvende mod den § 29, der er foreslaaet i det andet Ting.

Endelig kommer jeg til en Endring, foretagen i det andet Ting, som jeg ikke kan gaa ind paa. Det er det sidste Stykke i § 38. Der er der blevet indført en fiktal Bestemmelse om, at naar Udlægsstødet, det vil sige Dverdragelsesdokumentet, udstedes til den Panthaver, der lader sig Ejendommen

udlægge for det højeste Bud, skal der indrømmes ham Stempelfrihed og Frihed for Halvprocentafgiften. Grunden til, at den Fremgangsmaade benyttes nu, er jo i Almindelighed den, at man derved bliver fri for Auktionsgebyret, idet der ikke gives Hammerlag, men Ejendommen tages udlagt for det højeste Bud uden Hammerlag. Det første Grund, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa dette, er den, at Finansministeren ikke kan tillade, at der foretages en saa stor Forandring i Henseende til Statsindtægterne, som han mener, at dette vil blive. Det er nemlig et meget betydeligt Beløb, hvorom der her vil blive Spørgsmaal. Der kan ikke siges noget bestemt om, hvor stort det er, fordi den Statistik, vi have, ikke oplyse de Momenter, der komme i Betragtning, naar man paa de Data, der fremligge, skal danne sig et tilstrækkeligt Støn over, hvor meget denne Forandring vil betyde i Retning af Indtægtsstab for Statskassen. Men Generaldirektoratet mener, at det vil blive 4—500,000 Kr. om Aaret, og det, uagtet der her ikke er taget Hensyn til et Moment, der naturligvis vil gøre sig stærkt gældende, hvis en saadan Regel kommer ind i Lovgivning, nemlig at det vil blive endnu mere almindeligt end nu, at Panthaveren lader sig Ejendommen udlægge for det højeste Bud, naar der kan vindes saa betydelige Fordele derved. Jeg for min Del finder ogsaa, at det er en beynnderlig vilkaarlig Bestemmelse, idet jeg ikke kan indse, hvorfor man, selv om man vilde og kunde gøre betydelige fiktale Ofre, netop skulde lade det komme den Panthaver til Gode, der lader sig Ejendommen udlægge. Det forekommer mig, at der i og for sig ingen Grund er til at begunstige ham mere end den Panthaver, der nødes til at lade Ejendommen sælge og til at lade sig give Hammerlag, uagtet han ikke faar sin Prioritet dækket. Om Panthaveren kan inblade sig paa at faa Ejendommen udlagt, er i det hele taget noget, der er meget afhængig af udenfor liggende Omstændigheder. Det vil i mange Tilfælde bero paa, om han har de fornødne pekuniære Kræfter til at overtage Driften, for ikke at tale om, at mange Mennesker, saasom Enter, Kvinder, umyndige o. s. v., i det hele taget ikke kunne inblade sig paa saadant noget og derfor blive